

**Mijn ervaring met de Mijndienst is maar kort, eigenlijk zeer kort.**

Maar in mijn latere jaren toch zeer lang.



Na mijn opkomst op 23 november 1970, ben ik via Hilversum en Amsterdam in Den Helder beland. Na de torpedoschool op de bewapening werkplaats, geselecteerd voor de OZD. Hierbij hoorde de keuring voor de onderzeedienst, welke in het duik-medisch centrum op de Mijndienst kazerne was.

Daar aangekomen zag ik bij de ingang een oorlogsmonument staan van het in de 2<sup>e</sup> Wereldoorlog gevallen mijndienst personeel. Hier stonden weinig personen op, echter een naam viel mij op n.l. W.J.F.S Karsten, bootsman op een oude, van de Engelse marine geleende mijnenveger, type MMS 105, met de naam HMS Marken 1.

Op 20 mei 1944 is het schip, varend langs de Engelse oostkust op een akoestische mijn gelopen. Er was slechts 1 overlevende.

Dat zei mij toen echter niets, maar in 1989 veranderde dat heel erg. Toen kwam ik mijn tegenwoordige vrouw tegen en kwam er achter dat deze bootsman Karsten, een van de gesneuvelden van de Hr. Ms. Marken 1, de opa van mijn vrouw was.

Andre van Dijk (Jappie)

Ex kpltpmkr/wtd

In 1980 dienst verlaten.

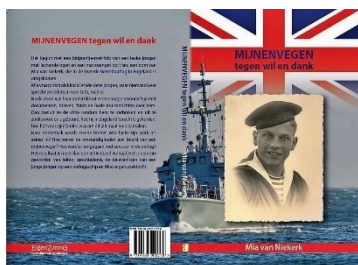


Hr. Ms. Putten M864 en de  
Hr. Ms. Marken M863 in 1943.



De bootsman Karsten  
met vrouw en dochter.

### **Noot van de redactie:**



Over het vergaan van de Marken 1 is een boek verschenen. 'Mijnenvegen tegen wil en dank' is geschreven door Mia van Niekerk. Zij ondernam een persoonlijke speurtocht naar de geschiedenis over het leven van haar oom Han, een van de gesneuvelden op de Marken 1. Een familie geschiedenis die een hoogtepunt krijgt als zij de oorlogsgraven in Engeland bezoekt. ISBN : 9789463900270

Meer over het vergaan van de Hr. Ms. Marken is te vinden in de boeken van Ph. M. Bosscher 'Koninklijke Marine in de tweede wereldoorlog', deel 3, pagina 241- 242.

En in het boek van Chris Mark, Koninklijke Marine in WO 2, pagina 216.